

Bestemmelsen i § 3, næstsidste Stykke, begrænses til de Tilfælde, hvor Aktieselskabets Udvidelse af Kapital alene er sket ved en hel eller delvis Udstedelse af Friaktier.

Det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 6, 1ste Stykke, tager Sigte paa et Forhold, som har givet Anledning til ikke ringe Klage. Der er allerede offentlig fremført ikke faa Klager over, at Overgangen af en Virksomhed eller Forretning til en ny Indehaver har medført en betydelig Betaling af Merindkomstskat, selv i Tilfælde, hvor Forretningen som saadan ikke har givet større Indtægt end tidligere. Dette har f. Eks. været Tilfældet, naar en Forretning er blevet overdraget en yngre Medarbejder, fordi den tidligere Indehaver paa Grund af Alder, Svagelighed eller Sygdom træder tilbage. Den nye Indehaver rykker da ind i en Virksomhed, som giver ham en betydelig Merindkomst, og denne beskattes da stærkere. Det er dog kun et begrænset Antal af disse Tilfælde, Ændringsforslaget her tager Sigte paa, nemlig dem, hvor Overdragelsen af Forretningen sker ved Arv, thi her foreligger Forholdene overordentlig klart og overskueligt. Naar en Forretning ved Arv gaar over fra Fader til Søn eller til en anden Arving, synes det urimeligt, at der af denne Grund pludselig skal betales en betydelig Merindkomstskat, thi det er i Virkeligheden den samme Indtægt, som blot nu tilflyder Arvingen i Stedet for den tidligere Indehaver. Et saadant Tilfælde forekommer overordentlig hyppigt ved Arv af Landejendomme. Det synes urimeligt, at en Søn, fordi han under Krigen overtager sin Faders Gaard, skal ud med en Merindkomstskat, blot fordi han personlig faar en større Indkomst, thi Virksomheden som saadan giver i Virkeligheden ikke større Indkomst. Det kan endog hælde, at den nye Ejer maa betale Merindkomstskat til Trods for, at den paagældende Virksomhed giver en mindre Indkomst. Ogsaa dette er et Forhold, man ikke kunde tillægge stor Betydning, saa længe Loven kun gjaldt for et Aar, men jo oftere Loven bliver fornyet, des mere uheldig og uretfærdig føles en saadan Bestemmelse.

Derimod tager mit Ændringsforslag til § 6, næstsidste Stykke, Sigte paa et noget andet Forhold. Det, der her er Tale om, er at undgaa, hvad man kunde kalde den tredobbelte Beskatning. Det er en Dobbeltbeskatning, naar først et Aktieselskab betaler Merindkomstskat, og derefter Aktionærerne yderligere betaler Merindkomstskat, men det bliver til en tredobbelt Beskatning, naar Aktieselskabet er Med-

ejer af et Datterselskab eller af et andet Aktieselskab, og dette Selskab saa først skal betale Merindkomstskat, og derefter Aktieselskabet, som ejer en større eller mindre Del af Aktierne, atter skal betale. Denne Ubillighed bortfjernes ved Lovforslagets Bestemmelser, men dog kun, for saa vidt angaar Forholdet mellem to Aktieselskaber. Mit Ændringsforslag gaar ud paa at udvide dette til ogsaa at gælde med Hensyn til Dobbeltbeskatning af Aktionærer. Det Tilfælde forekommer ikke saa sjældent, at Aktieselskabet er den Form, hvorunder en Virksomhed, i hvilken et mindre Antal Personer virker i Sameje, drives. Det er saare ofte Tilfældet, at en Virksomhed, der grundes af en eller flere, naar disse bliver ældre eller trækker sig tilbage, naturligt gaar over til Aktieselskabsformen, fordi den ikke kan deles. Man kan muligvis dele en Landejendom, men man kan ikke altid dele et Væveri eller en Maskinfabrik og stykke dem ud til Arvingerne. Naar man da ikke kan gøre det, omdanner man Virksomheden til et Aktieselskab, og den fortsættes da i den nye Kreds, som blot er blevet lidt større end den gamle. Man kan betegne disse Selskaber kort som Familieselskaber, skønt Kredsen ikke behøver blot at bestaa af Slægtninge. Saadanne Virksomheder rammes meget haardt, thi har de en Merindtægt, skal først Aktieselskabet betale Merindkomstskat, og dernæst, naar Indtægten deles mellem denne lille Kreds af Ejere, skal de betale en Gang til, og jo mere man forhøjer Skatten af Aktieselskaber, des mere vil dette føles som en overordentlig stor og uretfærdig Byrde. Derfor har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslaget under Nr. 5. a. Men jeg har naturligvis forudset den Indvending, at man ad denne Vej kommer ind i saa omfattende Lempelser, at det væsentlig vil nedbringe Udbyttet af Loven, og at Ændringsforslaget derfor maaske vilde møde saa stærk Modstand, at det ikke var muligt at faa det vedtaget. Jeg har da stillet et subsidært Forslag, som begrænser Bestemmelsen til saadanne Tilfælde, hvor Aktierne i Selskabet alle er noterede paa Navn, hvilket ofte er det naturlige Udtryk for, at de ejes af en begrænset Kreds, og endvidere har jeg begrænset den til at gælde Aktieselskaber, hvis Kapital ikke overstiger 500,000 Kr., hvorved man ogsaa udelukker de store Selskaber.

Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om § 10. Denne Paragraf indeholder Bestemmelserne om det Forhold, der kortelig